

24. november 2009

EM09/95

TILLÆGSBETÆNKNING

Afgivet af Fiskeriudvalget

vedrørende

Ændringsforslag

til

Forslag til: Inatsisartutlov om ændring af Landstingslov om fiskeri.

(Fremsat af Naalakkersuisut til 2. behandlingen)

Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Hans Aronsen, fm, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Andreas Uldum, nf, Demokraterne
Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Inuit Ataqatigiit
Inatsisartutmedlem Hans Enoksen, Siumut
Inatsisartutmedlem, Siverth K. Heilmann, Atassut

1. Udvalgets behandling af ændringsforslaget

Udvalget har på sit møde d. 24 november gennemgået ændringsforslaget med bemærkninger.

2. Udvalgets indstilling

Et **flertal i Udvalget** bestående repræsentanterne fra Inuit Ataqatigiit og Demokraterne indstiller ændringsforslaget til **vedtagelse**.

Et **mindretal i Udvalget** bestående af repræsentanten fra Siumut indstiller med nedenstående bemærkninger ændringsforslaget til **forkastelse**

Med fiskerne på kysten i vores tanker synes vi, at behandlingen af sagen er anstrengende og skal således komme med følgende kommentarer, og skal også meddele, at vi ikke er imod bare for at være imod. Jeg skal nok komme til vores begrundelse, men først vil jeg lige sige et par ting vedrørende ændringsforslagene. Siumut har aldrig sat spørgsmålstegn ved, at de levende ressourcer skal beskyttes men også, at de skal anvendes til nytte for Grønland og dets fremtid. Selv om Siumut principielt er enig i opsamling af klare og troværdige informationer i forbindelse med forvaltning af fangst med grundlag i klare love og pligten til at afgive fangstinformationer, skal vi allerede her sige, at vi er nødt til at give afslag til forslaget. Ikke fordi vi er uenige, Siumut har nemlig altid gået ind for en bæredygtig udnyttelse

af vore levende ressourcer. Men det er forhold i forbindelse med lovgivningsprocessen, som gør, at vi ikke kan gå med i forslaget med følgende begrundelse. Siumut vil stadig bestræbe sig på, at der i forbindelse med forvaltning og rådgivning anvendes brugernes viden, dvs. at vi ønsker, at fiskere og fangere anvendes i forbindelse med rådgivning, og dette begrundes vi som følger. Hvis udnyttelsen af de levende ressourcer skal ske på et grundlag, der kan forsvares og kun videnskabens viden alene anvendes i rådgivningen, er vi bange for, at man bare let og elegant springer over hovedet på brugerne og deres viden.

Som eksempel kan nævnes det, der skete på det sidste, og det var da Qaanaaq fangerne ansøgte om at få tildelt ekstra kvote på hvalros, så sprang man let og elegant hen over dem, helt uden at tage hensyn og anvende den viden, de har formået at opsamle. Samt at de Østgrønlandske fangeres viden om isbjørnen ignoreres. Det er derfor vi fra Siumut's side anstrenger os på, at det sikres implementeret i loven, at fiskernes og fangernes viden tages med på videnskabsmændenes vurdering i forbindelse med deres rådgivning, det er nemlig de brugere der ved udnyttelse af naturen og dens levende ressourcer har en enorm viden, der kan anvendes af videnskabsmændene.

Endvidere er Siumut overhovedet ikke enige i, at jollefiskerne skal til at betale for licens med følgende begrundelse. At det ikke er tiden til at indføre licensbetaling i en tid, hvor indhandlingspriserne for den fisk, der bliver fisket op kystnært, rasler nedad.

Ligeledes blev indhandlingspriserne for sælskind i løbet af efteråret nedsat med forstørret dårligere vilkår til følge, og med Naalakkersuisuts overdrevne begrænsning af jollefiskernes allerede ringe betalingsevne blive yderligere forringet. Dette på trods af Naalakkersuisoq for Fiskeris påstand om, at netop denne gruppe ikke vil mærke denne nye tarif på 1.500 kroner på licens, da de tjener mere end 1 million kroner om året.

Denne påstand om at jollefiskerne skulle være rige, er Siumut overhovedet ikke enig i, da vi har indsigt i, at de lever på en dag til dag basis på grænsen til det yderste. Det sker endog, at der er nogen, der ikke kan klare at drive deres erhverv videre, når de får motorhavari, dette på grund af deres knappe økonomi.

Derpå er det kystnære fiskere motorbåde og op betale for at få en licens, dvs. de skal betale for at fiske efter torsk, hellefisk, stenbidder og krabber. De skal betale kr. 1.500 for hver licens til hver art, dette er noget Siumut ikke kan acceptere.

De kystnære rejefiskere skal også til at betale kr. 60 pr. ton opfisket reje, de kystnære rejekuttere er blevet gamle og slidte, og deres lønsomhed er stærkt begrænset pga. at vedligeholdelsesomkostningerne er for høje, derfor er vi heller ikke enig i, at de kystnære rejefiskere skal betale for at få tildelt licens.

Der er også et krav om, at licenserne skal betales senest på en på forhånd fastsat dato, denne dato er sat til 1. januar for hvert år, der starter på ny. Hvilke jollefiskere vil have råd til at købe deres licens på denne tid af året? Der kan formentlig være nogen, der vil kunne det, men de fleste har ikke råd til at betale på denne tid af året.

Rejefiskerne skal allerede på årets første dag have betalt for den mængde de har fået tildelt som kvote, dog har de fået muligheden for at udføre betalingen senest 1. april på indeværende år. Jollefiskerne på kysten og motorfiskebåde og rejekuttere skal betale for deres licens, det er en forskelsbehandling der er uacceptabel, Naalakkersuisut har nemlig taget de budgetterede ressourceafgifter på kr. 22 mio. væk fra finansloven. Med disse ord meddeler vi, at vi agter at stemme imod den nye fiskerilov, da vi mener, at loven forsøges tvunget igennem uden om befolkningen.

Et mindretal i Udvalget bestående af repræsentanten fra Atassut indstiller med nedenstående bemærkninger ændringsforslaget til **forkastelse**

Atassut fastholder den holdning og de bemærkninger, vi fremførte ved førstebehandlingen af pkt. 95. Atassut finder ikke, at tiden er inde til at indføre brugerbetaling for det grønlandske fiskeri. Principielt kan Atassut tilslutte sig, der skal være en form for brugerbetaling for erhvervet. Men en sådan bør ikke indføres på baggrund af fornemmelser og følelser. Atassut mener, at brugerbetaling kun bør indføres, når der er foretaget grundige og seriøse økonomiske analyser af erhvervets betalingsevne, således vi

ikke skader erhvervet økonomisk og derved vort lands indtjeningsevne.

Atassut skal endnu en gang henlede medlemmerne af Inatsisartuts opmærksomhed på, at de største økonomier i verden er i en alvorlig krise, hvilket naturligvis må afspejle sig i de priser fiskerierhvervet opnår på verdensmarkedet. Vi bør ikke som beslutningstagere tage forhastede beslutninger og spille økonomisk hasard med vores vigtigste erhverv. Derudover finder Atassut ikke, at jollefiskerne skal betale 1500 kr. for en licens. Det er muligt, at nogle fiskere, har en indtjening, der kan retfærdiggøre en sådan betaling. Imidlertid er der efter vores vurdering mange jollefiskere, for hvem 1500 kr. ikke bare er et greb i lommen. Forslaget om, at jollefiskere skal betale for en licens, er derfor i vores øjne ikke socialt afbalanceret, vi kan derfor ikke på nogen måde støtte op om dette. Atassut skal derfor opfordre Inatsisartut til ikke at støtte op om dette ændringsforslag, der pålægger fiskerierhvervet byrder, vi ikke finder rimelige set i lyset af den finansielle krise og den manglede analyse af, hvorvidt fiskerierhvervet kan bære denne økonomiske ekstrabelastning..

Med disse bemærkninger og ovenanførte forståelse af forslaget skal Fiskeriudvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Formand/Næstformand